# முன்னுரை

ஸீக்ஃப்ரீட் லென்ஸின் 'நிரபராதிகளின் காலம்' என்ற ரேடியோ நாடகம் *1961*இல் ஒலிபரப்பாகியது. இந்த நாட கத்தை ஒலிபரப்பாத ஜெர்மன் ரேடியோ நிலையங்களே இல்லை எனலாம். எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, ஐரோப்பிய ரேடியோ நிலையங்கள் அனைத் திலும் ஒலித்தது இந்த நாடகம். பிறகு மேடை நாடகமாக வும் வெற்றிநடை போட்டது. *1961*இல் வெளியான இந்த நாட கத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து இன்று மீண்டும் வெளி யிடுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. தமிழ் வாசகர்கள் அக்காரணங்களை எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஒரு வித பயங்கரவாதத்தின் அடிப்படையில் எழும் சமூகம், வேறு வித பயங்கரவாதத்திற்கு அடிமையாகிவிடுகிறது. ஜனநாயகம், சமதர்மம், சமூக நீதி, சிறுபான்மையர், பெரும்பான்மையர், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, மனிதாபிமானம் எல் லாமே கேலிக்கூத்தாகிவிடுகிற இந்த நிலையில், ஜாதி, மதம், இனம், கொள்கை, சீர்திருத்தம் என்பவற்றின் பெயரால் வெறி என்ற எரிமலை வெடித்துச் சாதாரணக் குடிமகனின் சிந்த னைத் திறனை அழித்துவிடுகிறது. அறிவுஜீவிகள் மௌன மாகின்றனர். அல்லது களையெடுக்கப்படுகின்றனர். பல ஹிட் லர்கள் உருவாகும் சூழல் பிறக்கும்; வளரும்; மக்களை

அடிமையாக்கும். இந்தியாவின் ஒருசில பகுதிகளிலும், அண்டை நாடுகளிலும் இவ்வாறான பயங்கரவாதம் தலை விரித்து ஆடுகிறது.

ஸீக்ஃப்ரீட் லென்ஸ், ஜெர்மனியின் அரசியல், பொருளா தார, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சியைக் கூர்ந்துநோக்கி, அவற் றின் சில அம்சங்களை இலக்கியப் படைப்புகளின் வாயிலாக மக்கள்முன் வைப்பவர். நல்லது கெட்டதை மக்களுக்கு எடுத் துச்சொல்லும் கடமை எழுத்தாளருக்கு இன்றியமையாதது என்று கருதுபவர். அதற்காக ஒரு எழுத்தாளன் தன் நாட்டின் அரசியல் வளர்ச்சியில் நேரடியாகவும் பங்குகொள்ள வேண் டும் என்று எண்ணிச் செயல்படுபவர். கிழக்கு பிரஷ்ஷி யாவில் **1926**இல் பிறந்த ஸீக்ஃப்ரீட் லென்ஸ், தன் இள வயதிலேயே இரண்டாவது உலகப் போரின் இறுதிக்கட்டத் தில் ஜெர்மன் கடற்படையில் சேர வேண்டியிருந்தது. ஹிட்லரின் நாஜி ஜெர்மனியில் தனது இளமைப் பருவத்தைக் கழித்த அவர், ஹிட்லரின் கொள்கை வெறியால் நாடும் மக் களும் எவ்வாறு அழிவுப் பாதையில் அழைத்துச் செல்லப்பட் டனர் என்பதை நேரடியாகப் பார்த்து உணர்ந்தவர். அவ ருடைய முக்கிய இலக்கியப் படைப்புகள் எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஒரு கேள்வி, மனிதன் எந்தச் சூழலில் குற்ற வாளி ஆகிறான் என்பதே. தனிமனிதன் குற்றம் அல்லது சமூகத்திற்கே பொதுவான பொதுக் குற்றம் (collective guilt) எவ்வாறு தோன்றிச் செயல்படுகிறது என்பதே அவர் படைப்பு களின் முக்கிய அம்சம். சர்வாதிகாரம், குறிப்பிட்ட மக்களை மற்றும் இனத்தவரை அடக்கி ஒழித்தல், தனிமனிதன் குற்ற வாளியாக மாறுதல் போன்ற பின்னணியில் அவர் மனிதனை இனம்கண்டுகொள்ள உதவுகிறார். ஜெர்மனியில் தான் பார்த்து உணர்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றித்தான் அவர் எழுதியிருக்கிறார் என்றாலும், பாத்திரப் படைப்பு, கதைக் கரு, அதை விரிவாக் கும் விதம் போன்ற உத்திகளின் மூலம் குறிப்பிட்ட நாட்டின்

எல்லைகளை மீறி, எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறு நடக்கக் கூடும் என்று அவர் நம்மை எச்சரிக்கிறார். இந்நாடகத்தில், நாடகம் நடக்கும் காலம், இடம் எது, எவ்விதமான சித்தாந்தம், எவ்விதமான சர்வாதிகார அரசியல் அமைப்புச் செயல்படு கின்றன போன்றவற்றை வெளிப்படையாக விவரிக்காததன் மூலம், இந்த நாடகம் எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்தும் என்று நம்மை உணரவைக்கிறார். எனினும், அவர் ஜெர்மன் நாட்டுக் குடிமகன்; நாஜி ஜெர்மனியில் நிகழ்ந்த கொடூரங்களை மன தில் வைத்துதான் எழுதுகிறார் என்பதால், நாஜி ஜெர்மனியைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வது வாசகர்களுக்குப் பயனளிக்கும்.

ஹிட்லர் எதையுமே மறைக்கவில்லை. 'என் போராட்டம்' என்ற தனது நூலில் அவன் எல்லாவற்றையும்—இனவெறி, மதவெறி, மக்களைச் சிந்திக்க விடாமல் சினிமா, நாடகம், இலக்கியம் வாயிலாக மூளைச்சலவை செய்வது, பொருளா தார, சமூக பலம் கொண்ட சிறுபான்மையினரை ஒழித்துக் கட்டுவது, முடிந்துபோன சரித்திரகாலச் சம்பவங்களுக்குப் பழி தீர்த்துக்கொள்வது—தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறான்

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழித்துக்கட்டியதால் பெரும்பான்மையான ஜெர்மன் மக்கள் ஹிட்லரை ஆதரித் தனர். ஒருசிலரைத் தவிர, சாதாரண ஜெர்மன் குடிமக்கள் நாஜி சித்தாந்தம் அப்படியே நடைமுறையில் செயல்படுத்தப்படும் என்று நம்பவில்லை. வேலை வாய்ப்பும், உண்ண உணவும், இருக்க வீடும் எல்லோருக்கும் கிடைத்ததால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஹிட்லரின் அரசை ஆதரித்தார்கள். ஹிட்லர், ஆயுதங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் உலகத்தை அடிமைப்படுத்த உலகப் போருக்குத் தயாராகிறான் என்பதை மக்கள் உணரவில்லை. அண்டை நாடுகளை ஆக்கிரமித்த போது அங்கு வாழ்ந்த 'பச்சை ஜெர்மன்' மக்களைத் தவிர, வேறு இனத்தவரை, மொழியினரைக் கொடூரமான வழியில் அடக்கி ஒடுக்கினான் ஹிட்லர் என்பது பொதுமக்களுக்குத்

*தெரிந்தும் தெரியாமலும் இருந்த உண்மை. குறிப்பாக, யூத மதத்தினர் எவ்வாறு கொஞ்சம்கொஞ்சமாகக் கொலை செய்யப்பட்டனர் என்ற உண்மையும் இலை மறைவு, காய் மறைவாகத்தான் மக்களுக்குத் தெரிந்தது. சுமார் அறுபது லட்சம் யூதர்களை நாஜி ஜெர்மனி கொலை செய்தது. இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின் நாஜி அரசாங்க அட்டூழியங்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளிவந்தபோது ஜெர்மன் மக்கள் தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொண்ட கேள்வி: உலகப் புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளர்கள், கவிஞர்கள், இலக்கியக் கர்த்தாக்கள், நோபல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானிகள், தத்துவவாதிகள், இசைக் கலைஞர்கள் தோன்றிய ஜெர்மனி ஏன் ஒரு ஹிட்லரையும் உருவாக்கியது? யூதர்களைப் பூண்டோடு அழிக்க முனைந்து, அதில் பெருமளவிற்கு வெற்றியும் பெற்ற நாஜி கொடுங்கோலர்களுக்கு ஏன் ஜெர்மனி வழிவகுத்தது? உண்ண உணவும், இருக்க இடமும், உடுக்க உடையும் கொடுக்கும் அரசைப் போற்றிய மக்கள், அதனுடைய மிருகத்தனமான மற்ற கொள்கைகளையும் அன்று ஏன் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்? ஜெர்மன் அறிவுஜீவிகளும் அன்றாட வாழ்க்கையை நினைத்துதான் செயலிழந்து நின்றார்களா? தாய் நாடு, இனம், மொழி என்பவற்றின் பெயரால் அரசு புரிந்த கொடுங்குற்றங்களில் தனிப் பிரஜை ஒருவனின் பங்கு என்ன? நாட்டைத் தழுவிய, சாமானிய மக்களையும் உள்ளடக்கிய 'பொதுக் குற்றங்களில்'* (collective guilt) *தனிமனிதன் கைவிட்ட தார்மீகப் பொறுப்பும் அடங்கியுள்ளதல்லவா?*

*உலகப் போருக்குப் பின் அழிவுற்ற ஜெர்மனியின் ஒரு பகுதியான மேற்கு ஜெர்மனி, ஜனநாயக நாடாக மீண்டும் பொருளாதார பலம் பெற்று எழுந்தபோது, மேற்கூறிய கேள்விகளுக்கு இலக்கிய ரீதியாகப் பதிலளித்தவர்களில் ஸீக்ஃப்ரீட் லென்ஸும் ஒருவர். அவருடைய நாடகங்கள், நாவல்கள், சிறுகதைகள் எல்லாமே மேற்கூறிய பிரச்சினை*

களைக் கருவாகக் கொண்ட படைப்புகள். பொருளாதார பலம் பெற்று ஜெர்மனி மீண்டும் பணக்கார நாடாகத் திகழத் தொடங்கியபோது, ஜெர்மன் மக்கள் தங்களுடைய அண்மைக் கால (நாஜி-கால) சரித்திரத்தைப் பற்றிப் பேசத் தயங்கினார்கள். அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த குற்றங்கள் எல்லாம் மறந்துவிட வேண்டியவை என்றும் நம்பினார்கள். ஆனால், போர்க்காலக் குற்றங்களைப் பற்றிய வழக்குகள் நியூரன்பெர்க் போன்ற நகரங்களில் நடந்தபோது, நாஜி-ஜெர்மனியைப் பற்றிய முழு விவரங்களும் வெளியானபோது, இளைய தலைமுறையினர்—ஹிட்லர் ஆட்சியின்போதோ, அதற்குப் பிறகோ பிறந்தவர்கள்—எவ்வித மனக்கசப்புக்கும் ஆளாகாமல் போர்க்காலக் குற்றங்களைப் பற்றி விவாதித்தனர். அன்றைய எழுத்தாளர்களும் அதில் தங்கள் படைப்புகளின் மூலம் சிறந்த பங்கை ஆற்றினார்கள். நாஜி கட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லா ஜெர்மன் நாட்டுக் குடிமகனுக்கும்—நேரடியாக இல்லாவிடினும்—அன்று நடந்த குற்றங்களில் மறைமுகமான பங்கு உண்டு என்பதை இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் ஒளிவுமறைவு இன்றி மக்கள்முன் வைத்தார்கள். அன்று புரிந்த பாவங்களுக்கு இன்றுவரை ஜெர்மனி பிராயச்சித்தம் செய்துவருகிறது.

O

ஸீக்ஃப்ரீட் லென்ஸின் படைப்புகள் எல்லாமே தனிமனிதனின் குற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று ஆரம்பத்தில் கூறினேன். 'நிரபராதிகளின் காலம்' நாடகத்தில் அவர் கேட்கும் இரண்டு கேள்விகள்:

— 'பொதுக் குற்றம்' என்று ஒன்று உள்ளதா?

— ஒரு குற்றம் நடக்க வேண்டும் என்று ஒருவன் மனதால் விரும்பி, அவ்வாறான குற்றம் நிகழும்போது, அதில்

> *நேரடியாக எந்தப் பங்கும் கொள்ளாத ஒருவன் குற்ற வாளியா, இல்லையா?*

*எவ்வாறு சாமானியர்கள் சர்வாதிகார ஆட்சியை எதிர் கொள்கிறார்கள், அந்தச் சர்வாதிகார ஆட்சியின் குற்றங்களுக் கும், அவர்களுக்கும் எவ்விதமான தவிர்க்க முடியாத தொடர்பு கள் ஏற்படுகின்றன, அவ்வாறான நிலையில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு அவர்களாகவே முன்வந்து சர்வாதிகாரத்துடன் ஒத் துழைக்கிறார்கள் போன்ற பிரச்சினைகள் லென்ஸின் நாடகத் தில் விவரிக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகின்றன.*

*சர்வாதிகாரி ஒருவனின் உயிருக்கு உலைவைக்க முயலு கிறது ஒரு கோஷ்டி. சர்வாதிகாரியின் இரண்டு மெய்க்காப் பாளர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்படுகின்றனர். சர்வாதிகாரி தப்பி விடுகிறான். கொலை முயற்சியில் நேரடிப் பங்குகொண்ட ஸாஸோன் கைதுசெய்யப்படுகிறான். சர்வாதிகாரியின் காவல் துறையினர் எவ்வளவு கொடூரமாக அவனைச் சித்திரவதை செய்தபோதும், அவன் தன் கூட்டாளிகளின் பெயர்களைக் கூறவோ, தன் கொள்கைகளை விட்டுவிடவோ மறுக்கிறான். சமூகத்தின் வெவ்வேறு மட்டங்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதக் கூடிய ஒன்பது நிரபராதிகளைப் பிணைக்கைதிகளாக்கி, அவர் களிடம் ஸாஸோனை ஒப்படைக்கிறான் அந்தச் சர்வாதி காரி. தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விபரங்களை ஸாஸோனிட மிருந்து வரவழைக்க அவர்களுக்குக் கட்டளை இடப்படு கிறது. பிணைக்கைதிகள் எல்லோருமே எந்த விதமான சட்ட விரோதச் செயல்களுக்கும் ஆளாகாத நிரபராதிகள், அரசி யல் சார்பற்ற குடிமக்கள். தங்களுக்கு நேர்ந்த இழிநிலை யைப் பற்றியே வாய் ஓயாமல் நொந்துகொள்ளும் நிரப ராதிகள், ஸாஸோன் மட்டுமே தங்களுடைய இந்த இழிநிலைக்குக் காரணம் என்று அவனிடம் மோதுகிறார் கள். முதலில் கெஞ்சுகிறார்கள். பிறகு அவன் உள்ளத்தைத் தொடவைக்கும் என்று நினைத்து அவனுடைய மனிதாபி*

மானத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். சர்வாதிகாரியுடன் ஒத் துழைக்க ஸாஸோன் முன்வர வேண்டும் என்று வாதமிடுகிறார் கள். ஒன்பது நிரபராதிகளின் சுதந்திரம் ஒரு தனிமனிதனின் கொள்கையைவிடப் பெரிது என்று அறிவுபூர்வமாகத் தர்க்கம் செய்கிறார்கள். ஸாஸோன் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் கூறி அவர் கள் வாயை அடைக்கிறான்.

'என்னிடம் என்னதான் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? மூச்சுவிடா மல் நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு ஒரு எண்ணிக்கை விகி தாச்சாரத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் நாங்கள் ஒன்பது பேர், நீ ஒருவன் மட்டும்தான் என்பதுதான். உலகத்தில் நம்மைத் தவிர வேறு மனிதர்களே இல்லை என்றால் நீங்கள் என் மனநிலையை மாற்றியிருக்க முடியும். அந்த நிலையில் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கும் தெளிவாகியிருக்கும். ஆனால், வெளி உல கில் கோடிக்கணக்கான மக்கள். அவர்களுடைய துயரம் கலந்த பெருமூச்சை என்னால் இங்குகூடக் கேட்க முடி கிறது. உங்கள் நியாய வாதத்தை உங்கள் முன்னே இப் போது வைக்கிறேன். இம்மக்களின் துயரங்களை எதிர்த் துப் போரடும் என் நண்பர்களின் பெயர்களை இம்மக்க ளின் நன்மையைக் கருதி நீங்கள் ஏன் கேட்காமல் இருக் கக் கூடாது? சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மையினரின் நலத்திற்காகத் தியாகம் புரிய வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுவது உண்மையென்றால், நீங்கள் ஏன் தியாகத்திற்குத் தயாராக இல்லை?'

நிரபராதிகளுக்கு ஸாஸோனின் வாதத்தில் உள்ள உண்மை யைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வாசகர்கள் ஸாஸோ னின் இந்தக் கூற்றைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஸாஸோனின் வாயிலாக லென்ஸ் வாசகர்களுக்குக் கூற வரும் விஷயமே வேறு. மனைவி மக்களுக்காகவும், உத்தியோகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காகவும், தன் உயிரை எப்படியாவது

காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் அன்று ஹிட்லர் அரசுடன் ஒத்துழைத்த ஜெர்மன் மக்களை நமக்கு நினைவுபடுத்தி, 'வாசகனாகிய நீங்களும் இவ்வாறுதான் நடந்து கொண்டிருப்பீர்களா?' என்று கேட்கிறார் லென்ஸ். ஸாஸோ னின் பேச்சுத்திறனில் வாசகன் மயங்கித் தன் சுயச் சிந்தனா சக்தியை இழந்துவிடக் கூடாது என்று வாசகர்களிடம் முன் கூட்டியே வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஸாஸோனிடம் மேலும் முறையிட்டுப் பார்த்ததில் எந்த வித நன்மையும் கிடைக்காது என்ற கட்டத்தில் நிரபராதிகள் அவனை அடித்துத் துன்புறுத்திப்பார்க்கிறார்கள். இரவு நேரம் வந்து, நிரபராதிகள் சிலர் களைத்துத் தூக்கத்தில் ஆழ்கிறபோது, யாரோ ஒருவர் ஸாஸோனின் கழுத்தை நெரித்துக் கொன்று விடுகிறார்.

தானோ, தனது காவல் துறையினரோ செய்ய வேண்டிய காரியத்தை 'நிரபராதிகள்' 'தாங்களாகவே' நிறைவேற்றிவிட் டதால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். இத்துடன் முதல் அங்கம் முடிகிறது.

சர்வாதிகாரியை விரட்டிவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஸாஸோனின் கட்சி 'நிரபராதிகளை' மீண்டும் கைதுசெய்து காவலில் வைக்கிறது. யார் ஸாஸோனைக் கொன்றவர் என் பதை 'நிரபராதிகளே' தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று கட்டளை யிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு 'நிரபராதிக்கும்' ஸாஸோனைக் கொல்வதற்கான காரணங்கள் இருந்தன என்பது வெளிப்படுத் தப்படுகிறது. இவ்வாறான பாத்திரப் படைப்புகளின் மூலம், ஹிட்லர் ஆட்சியில் எவ்வாறு ஒவ்வொரு குடிமகனும் அந்த ஆட்சியின் குற்றங்களில் பங்குகொள்ளவேண்டிவந்தது என்ப தைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார் லென்ஸ். 'நிரபராதிகளின்' ஒரு கூற்றை மட்டும் நாம் இங்கு தெரிந்துகொள்வது அவசியம்: 'அன்று நடந்தது எல்லாமே கட்டாயத்தின் பேரில்.' அதற்கான

விளக்கத்தையும் லென்ஸ் நம்முன் வைக்கிறார்: மேலிட உத்தரவுக்கு அடிபணிந்து கொலைசெய்வது நம் காலத்தின் ஒரு தனிச் சிறப்பு. (யூதர்களைக் கும்பல்கும்பலாகக் கொலை செய்த நாஜி-கொலைக்காரர்களின் போர்க்காலக் குற்றங்களை ஆராய்ந்த நீதிமன்றத்தின் முன் இதைத்தான் அடிக்கடி கூறினார்கள்.)

மேலிட உத்தரவுக்கு அடிபணிந்து குற்றம் புரிந்தவர்களை மட்டும்தான் லென்ஸ் குற்றவாளியாகச் சித்தரிக்கிறார் என்று நினைக்கக் கூடாது. ஒரு கொடிய செயலுக்குத் தூண்டும் நிலையை உருவாக்குவதில் பங்குகொள்வதன் மூலமோ, அல்லது அக்கொடிய செயல் நிகழும் காலகட்டத்தில் 'நமக்கு என்ன' என்று வாளாவிருப்பதன் மூலமோ ஒருவன் குற்றவாளியாகிறான் என்கிறார் லென்ஸ். தனக்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று கூறுவதனால் நாஜி ஜெர்மனியில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தான் பொறுப்பேற்க முடியாது என்ற சாமர்த்தியமான தற்காப்பு வாதத்தைத் தகர்த்து உடைக்கிறார் லென்ஸ். யூதர்களைத் தெருவில் போட்டு உதைத்தபோது, அவர்கள் கடைகளைச் சூறையாடியபோது, அவர்களுடைய ஆலயங்களுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டதைப் பார்த்துச் செயலிழந்து நின்றபோது, கைதிகள் முகாம்களில் யூதர்கள் கொல்லப்பட்டதை அறிந்தும் அறியாமல் இருந்தபோது, ஜெர்மன் குடிமகன் அவற்றைத் தடுக்க எந்த வித முயற்சியிலும் இறங்காதது அவனைக் குற்றவாளியாக்கிவிட்டது என்று லென்ஸ் வலியுறுத்துகிறார். அவர் படைத்த பாத்திரம் ஒன்று நாடகத்தில் கூறுகிறது. 'எவன் வாழ விரும்புகிறானோ அவனை அவன் மனதுக்குப் பிடிக்காத விஷயங்களைச் செய்யக் கட்டாயப்படுத்த முடியும்.'

'நிரபராதிகளின் காலம்' என்ற நாடகத்தை ஜெர்மன் மூலத்திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்வதில் பல சிக்கல்கள் தோன்றின. சிக்கல்களைக் களைவதில் எனக்குப் பெரும் உதவி அளித்த

*சுதந்திரமுத்து, கே. நாராயணன், க்ரியா-ராமகிருஷ்ணன் மற்றும் கைப்பிரதியை வாசித்து ஆலோசனை கூறிய ஏனைய நண்பர்கள் எல்லோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.*

*கடைசியாக, என்னிடம் ஜெர்மன் மொழி பயிலும் மாணவ மாணவிகளுக்கு ஜெர்மன் மூல நாடகம் பாடப் புத்தகமாக இருந்த காலங்களில் அந்த இளம் வாசகர்கள் இந்நூலை எவ்வாறு ரசித்துப் படித்து உள்கருத்துகளைச் சுலபமாகப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்பதையும், மொழி ஆசிரியன் என்ற காரணத்தால் மூலநூலைக் கவனமாகப் படித்து விளக்கவுரை அளித்தபோது, சில கருத்துகள் மேலும் எனக்குத் தெளிவானதையும் நான் அறிவேன். அம்மாணவ மாணவிகளுக்கும் என் நன்றி!*

●

*ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி*

## பகுதி 1

இரும்புக் கம்பிகள் பொருத்தப்பட்டுத் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்டது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தும் வெறுமை செறிந்த அறை. இரவா, பகலா என்று தீர்மானிக்க முடியாத மங்கலான வெளிச்சம். ஒன்பது மனிதர்கள் கூடி நிற்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆடைகளிலிருந்து சமூகத்தின் வெவ்வேறு மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது தெரிகிறது. மெல்லிய குரலிலும் பொறுமையற்றும் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சற்று முன்தான் கைது செய்யப்பட்டவர்கள்போல் அவர்கள் தெரிகிறார்கள். அழுக்கான சீருடை அணிந்த காவலாளி, கையில் ஒரு சவுக்குடன் அறையின் வெளியில். சுற்றி நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளில் அவனுக்குள்ள ஆர்வமின்மையை அவன் முகம் வெளிப்படுத்துகிறது. வெறித்துப் பார்த்தவாறிருக்கும் அவனருகில், செங்குத்தாக, வளைந்துவளைந்து செல்லும் இரும்புப் படிக்கட்டுகள்.

மற்றவர்களிடமிருந்து விலகி வந்த ஹோட்டல் முதலாளி, எதையோ உற்றுக் கேட்டுவிட்டுப் பேசுகிறார்.

***ஹோ. முதலாளி:*** உஷ்... யாரோ இறங்கி வருகிறார்கள்!

***இஞ்சினியர்:*** நேரமாகிறது! காலையிலிருந்து நான் ஒன்றுமே குடிக்கவில்லை!

*(வங்கி அதிகாரி அந்தக் கம்பிக் கதவின் அருகில் சென்று காவலாளியின் உதவியை நாடுகிறார்.)*

***வங்கி அதிகாரி:*** காவலாளி! காவலாளி!

*(காவலாளி களைப்புடன் தலையைத் தூக்குகிறான். )*

***காவலாளி:*** *என்ன ஐயா?*

***வங்கி அதிகாரி:*** *நான் போன்பண்ண வேண்டும். நான் எங்கிருக்கிறேன் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. கண்டிப்பாக என் மனைவிக்குத் தெரிவித்தாக வேண்டும். வங்கிக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் கண்டிப்பாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.*

***காவலாளி:*** *எனக்குப் புரிகிறது, ஐயா!*

***கான்ஸல்:*** *எல்லாம் புரிந்துகொண்டாலும், இவனால் எந்த உதவியும் செய்ய முடியாது. இதுதான் அவனுடைய குறை. இவன் மாதா கோயில்களில் பக்தர்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற சீட்டுப் பெட்டி போன்றவன். மக்கள் தங்களுடைய துயரங்களைத் தாளில் எழுதி அதனுள் போடலாம். ஆனால், அப்பெட்டியைத் திறந்து கவனிப்பதற்கு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.**

*(காலடி ஓசை நெருங்கி வருகிறது. அனைவரும் கம்பிகளின் அருகில் சென்று மின்விளக்கின் அடியில் நிற்கிறார்கள். மிகுந்த எதிர்பார்ப்புடன் இரும்புப் படிகளையே பார்க்கிறார்கள்.)*

***வங்கி அதிகாரி:*** *நம் உறவினர்களுக்கு உடனடியாகச் செய்தி தெரிவிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். நாம் எங்கிருக்கிறோம். நமக்கு என்ன ஆயிற்று என்று அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்போது இது மிகவும் முக்கியம்.*

***இஞ்சினியர்:*** *குடிப்பதற்கு ஏதாவது கிடைக்க வேண்டியது அதைவிட முக்கியமானது.*

***விவசாயி:*** *ஏதோ தவறு நடந்திருக்க வேண்டும்.*

---

* *ஐரோப்பிய நகரங்களில் ஒரு காலத்தில் வயதானவர்களும் ஏழைகளும் தங்கள் குறைகளுக்கு உதவி நாட, மாதா கோயில் வாசலில் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.*

***கான்ஸல்:*** தவறுகளுக்கே இடமில்லை என்பதுதான் இப்போதைய நிலை. எப்படிப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொருவரும் நிச்சயமாகக் குற்றவாளியாக இருக்கலாம் என்பதே குடிமக்களின் குற்றங்களை விசாரணை செய்கிற அரசின் கருத்தாகும்.

***ஹோ. முதலாளி:*** உங்கள் கசப்பு வேதாந்தம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை. நாம் எல்லோருமே நிரபராதிகள். இது உங்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும். நாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று அவர்களே சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அடித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

***கான்ஸல்:*** பேச்சில்தானே? 'தொழில்: குற்றமற்றவர்கள்' என்று எழுத்து மூலமாக இருந்திருந்தால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

***லாரி ஓட்டி:*** வெளியில் என்னுடைய லாரி சரக்குடன் நிற்கிறது. துறைமுகத்தில் அந்தச் சரக்கை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

***வங்கி அதிகாரி:*** அமைதி! அதோ யாரோ வருகிறார்கள்!

*(இரு மனிதர்களின் காலடி ஓசை துல்லியமாகக் கேட்கிறது. கதவு திறக்கப்படும் ஓசையைத் தொடர்ந்து படிக்கட்டில் இரு உருவங்கள்: ஸாஸோன், ஒல்லியான வெளுத்த இளைஞன், காவலில் துன்புறுத்தப்பட்டதன் வெளிப்படையான அடையாளங்களுடன். அவனுக்குப் பின்னால் கொடூரமான ஒரு ராணுவ மேஜர். இருவரும் படிக்கட்டில் இறங்கி வருகிறார்கள். காவலாளி ராணுவத் தோரணையில் நிற்கிறான்.*

*ஸாஸோன் அறையின் வாயிலில் வந்து நிற்கிறான். மேஜர் அறையிலுள்ளவர்களிடம் பேச எத்தனிப்பதற்கு முன்பாகவே ஹோட்டல் முதலாளி பேச ஆரம்பிக்கிறார்.)*

***ஹோ. முதலாளி:*** மேஜர், இதை வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். என் ஹோட்டலில் நான் இல்லாமல் ஒன்றுமே நடக்